

»Tá nógv ymisk fólk verða blandað saman, so fáa vit nógv ymisk sjónarmið viðvíkjandi tónleikinum. Hvør einstakur hevur sín egna yndisból og hava kanska eisini ein tanka um, hvussu tey vilja uppliva og njóta tónleikafestivalin.«

MYNDIR: SIGMAR MØRKØRE

tónleikur, men eisini ein lívsstíllur, tilætlað ella ikki. Gjøgnum tíðina hava vit sæð dømir um, hvussu tónleikafestivalar eru blivnir ein lívsstíllur fyri mong, ið liva sítt vanliga, borgarlíva lív í 362 dagar um árið, men so í trýggjar dagar eru nakað heilt annað, enn tey eru í vanliga dagligdegnum. Eisini her eru bæði G! og Summarfestivalurin góð dømi um júst hetta. Her verður skapt eitt serligt upplivisi fyri tann einstaka, ið tey sjálvi eru við til at skapa.

Og so er tað veðrið, sjálvandi. Ætlaði ikki at koma inn á veðrið, men jú, nú geri eg tað alíkavæl, tí veðrið hevur alt at siga fyri okkum her í Føroyum, og hvussu upplivisi av einum tónleikafestivali verður. Veðrið er, um vit vilja tað ella ei, avgerandi fyri, hvat fyri slag av festivali, tann einstaki fær ella er við til at skapa sær.

Tí hóast heimstjórnrur til tíðir ikki fáa lent í Føroyum, tí veðrið ikki loyvir tí, so vita vit hetta vikuskiftið, at G! lendur altíð

Seinastu vikurnar hava vit sæð eitt videobrot á youtube og eisini á sosialu miðlunum, ið kemur við einum boðið uppá, hvussu G! kann upplivast fyri tey ymisku í videobrotinum, hóast tað kanska kann blíva eitt sindur útfordrandi fyri onkran, at yvirhøvur skilja videobrotið ella boðskapin aftanfyrri.

– Heimurin er enn eitt merkiligt stað, hóast mína stremban eftir at fáa skil á og finna meining í øllum. – Hunter S. Thompson.

Hetta stendur at lesa á undir hesum videobrotinum frá youtube, har tað er felagsskapurin, ið vit verða presenteraði fyri, men eg veit ikki.

Hinvegin, so er eitt vikuskiftið sum G! kanska bara eitt vikuskiftið sum flestøll hini vikuskiftini fyri summi. Hjá teimum er tað kanska ikki tónleikurin, ið er í háseti. Her er tað heldur sjálvt ballið, sum er tað týðningarmiklasta. Tað er so upp til tann einstaka at avgera sjálvur.

Summi hava tað kanska heldur eins og hálvi toftamaðurin, ið til sitt polterabend varð íklæddur kjóla og nógv damuprýði, umframt at verða sminkaður til við kvinnuligari krígsmáling. Eftir at menn høvdu fingið nakrar ølir niðurum, varð hesin hálvi toftamaðurin spurður, hvussu tað nú kendist at ganga í damuklæðum í almenna rúminum. Hálvi toftamaðurin fekk sær ein tár av ølini og kom við hesum aftursvari.

– Eg eri á veg inn í kenningina, so nú skíti á tað!

Gamalt var, at tann einstaki gjørdi sær sítt egna G! og fekk tað burtúr, ið tann einstaki sjálvur hevur sett sær fyri.

